

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 2/2014

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 23

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

www.csi-cr.cz

Slovo úvodem

Draží přátelé CSI!

Mám radost ze zpráv o pokračující práci bratrů saleziánů v indickém Manipuru, kde působil a obrovské dílo rozvinul nezapomenutelný otec Jan Med, SDB (1916 – 2011). Bratři a sestry v této misii usilovně pracují v těžkých podmínkách. Kromě jiných problémů se potýkají s nedostatkem financí, a proto je pomoc naší české pobočky CSI pro jejich službu významná a nepostradatelná. Přinášíme Vám dopis otce Jose Palelyho o životě křesťanů kmene Zeliangron.

Díky Vaším darům také přispíváme na pokračující projekty CSI, např. osvobozování otroků v Súdánu. Jak jste jistě zaznamenali, situaci v novém státě - Jižním Súdánu - v poslední době komplikuje krvavý střet. Vedoucí představitelé největších náboženských denominací upozorňují, že nejde o etnický, ale politický konflikt a žádají jeho urychlené ukončení. Tyto nešťastné děje mohou vyvolávat pochybnosti o smyslu činnosti CSI v oblasti. Jelikož je ale situace v příhraniční oblasti na severu Jižního Súdánu klidná, CSI pokračuje ve své práci. Ve dnech 28. února a 1. března osvobodila dalších 400 otroků ze severního Súdánu. Věřím, že naše zpráva o této události rozptýlí tyto případné pochybnosti.

Současné dramatické dění na Ukrajině vytěsnilo z pochopitelných důvodů zájem o Blízký a Střední východ, ale to bohužel neznamená, že by se poměry v oblasti změnily. Ohrožení starobylých křesťanských menšin trvá a k množícím se hlasům, které upozorňují na vážnou situaci křesťanů na Blízkém a Středním východě, se připojil i princ Charles:

„Jsem již nějakou dobu hluboce znepokojen rostoucími obtížemi, jimž čelí křesťanská společenství v různých částech Blízkého východu. Zdá se mi, že nemůžeme přehlížet skutečnost, že křesťané na Blízkém východě jsou stále častěji záměrně napadáni fundamentalistickými islamistickými milicemi. Křesťanství se na Blízkém východě zrodilo a my nesmíme zapomínat na naše blízkovýchodní bratry a sestry v Kristu.“ řekl dědic britského trůnu.

Těžko si dovedeme představit, že téměř všechno obyvatelstvo České republiky by muselo opustit své domovy a uchýlit se pod stany. Katastrofou takových rozměrů je ale občanská válka v Sýrii. Až 9 mil. jejích obyvatel už muselo opustit domovy. Kardinál Béchara Boutros Raï, libanonský patriarcha, vyzývá mezinárodní společenství k větší snaze o ukončení konfliktu a varuje před rozšířením konfliktu do dalších zemí, jako je např. sousední Libanon:

„V Libanonu, Sýrii, Iráku a v Egyptě trpí křesťané i muslimové nedostatkem bezpečnosti. Odráží se to na jejich sociální a ekonomické situaci. Kromě toho křesťané padají za obětí fundamentalistům. Je to vidět zejména v Sýrii. Těžko říct, jaká budoucnost nás v této zemi čeká.“

Křesťanské menšiny tvoří v islámských zemích Blízkého východu převážně tu vzdělanější, elitnější část národů. Jejich vyhánění tedy také významně ohrožuje budoucí vývoj těchto zemí. Snahou CSI je proto spoluvytvářet na Blízkém východě takové podmínky, aby křesťané mohli zůstat ve svých domovech, a to i navzdory skutečnosti, že křesťanská imigrace na vymírající Západ je pro tento jednoznačný přínos.

Žádám Vás opět o zasílání protestních lístků, tentokrát ve prospěch vězněného čínského obhájce Gao Zhishenga a kazašského pastora Bachyčana Kaškumbajeva. Děkuji Vám, že posíláte protestní lístky, děkuji za vaše modlitby a štědré dary.

Přeji Vám soustředěné prožití postní doby. Ať se stane dobrou přípravou na Velikonoce. A protože další Zpravodaj vyjde až po svátcích, přeji Vám Velikonoce plné soucitu s ukřižovaným Ježíšem i radosti ze Vzkříšení.

Ing. Monika Kahancová

foto na obálce: Jižní Súdán – dívka osvobozená z otroctví se nese pytel obilí

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Uprostřed etnických a politických střetů jsou příslušníci naší křesťanské rodiny v Súdánu a Jižním Súdánu stále vystavováni mnohemu nebezpečí a protivenství. Celá oblast je dlouhodobě sužována vnitřními boji, chudobou, hladem a přírodními katastrofami.

Od roku 2011, kdy se Jižní Súdán odtrhl od Súdánu, jsou křesťané v obou zemích všemožně obtěžováni, přibývá i případů zatýkání a dalších forem pronásledování. Jihosúdánci již nejsou považováni za súdánské „občany“, často však zemi nemohou opustit kvůli ztrátě zaměstnání, chudobě, omezeným možnostem dopravy a přetrvávajícímu konfliktu v Jižním Súdánu. Navzdory tomu místní orgány často vyhrožují křesťanům z Jižního Súdánu zabitím, pokud Súdán neopustí, případně odmítnou spolupracovat při pátrání po dalších věčích.

Na Kristovy následovníky v Súdánu je vyvíjen tlak také v souvislosti se snahami o zavedení striktní formy islámského právního řádu šaría. Úřady konfiskují vybavení kostelů pod záminkou, že se jedná o majetek Jihosúdánců, kteří již nejsou súdánskými občany. Celá řada církevních budov byla zdemolována buldozerem. Mnozí Súdánci přišli o domov a nyní žijí jako uprchlíci – chybí jim jídlo, voda i střecha nad hlavou.

Ozbrojené povstání v Jižním Súdánu, které začalo bezprostředně před Vánocemi, je nejnovějším znakem nestability v této oblasti. Práce a aktivity CSI v příhraničí Jižního Súdánu nejsou prozatím narušovány. Přes Nigerii, Mali a přes střední Afriku se snaží v současné době dostat humanitární pomoc do Súdánu a Somálska. Na klinice dr. Luka Denka ve Wanyoku jsou nadále ošetřováni pacienti. Bude-li však ozbrojený konflikt pokračovat a rozšiřovat se, poroste počet uprchlíků. Vedoucí představitelé největších křesťanských denominací zveřejnili společné prohlášení, ve kterém varují před výkladem, že jde o kmenový konflikt mezi kmeny Nuer a Dinka. „Jedná se o politický konflikt a třenice mezi politiky.“ Požadují urychlené uzavření míru a klid zbraní. „Přivítali bychom zásah mezinárodního společenství, aby bylo ukončeno bezuzdné vraždění nevinných žen, dětí a postižených a starých lidí.“ Prosíme, modlete se za pokoj v Jižním Súdánu!

Matka s dětmi před klinikou CSI

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**
sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita

Jižní Súdán – CSI osvobodila dalších 400 otroků

Tragické boje postihují velké území Jižního Súdánu. V severní provincii Bahr el-Ghazal, kde operuje CSI, je ale mír. CSI nadále osvobozuje lidi zotročené v severním Súdánu a navrácí je do jejich domovů. 400 lidí bylo osvobozeno 28. února a 1. března!

Achol a Akeen, matka a syn, byli uneseni a zotročení odděleně během války. Achol se podařilo z otroctví uniknout a nyní jí CSI přivedla domů syna!

Kuol oslepl na pravé oko, poté, co jej jeho pán brutálně zbil. Jedna z krav, které pásł, se totiž zatoulala na sousedovo pole. „Jsem tak šťastný, že jsem zde“, řekl nám: „Budu se snažit sehnat nějaké pozemky na farmu a pokusím se najít rodiče.“

Abuk a Angom, sestry, které byly odděleny patnáct let. Angom byla za války zajata a zotročena džihádisty ze severního Súdánu. Léta Abuk cestovala s CSI a doufala, že mezi osvobozenými bude její sestra. Tentokrát se konečně dočkala!

Aguil. Děti, které se jí narodily v otroctví jí byly odebrány dřív, než jim stačila dát jméno. „Jsem ráda, že jsem zde, protože život na severu byla tak hrozný.“

Ayak unesli lovci otroků jako mladou dívku. Jejího otce a dva bratry zabili. Ona a její holčička Achuil se vrátily domů prostřednictvím CSI. Doufá, že najde matku a tři sestry.

Agany byl zotročen v roce 1986. Je konečně volný a zpět ve své vlasti! „Nemyslel jsem, že by se to někdy mohlo stát,“ řekl.

Kostel v severním státě Bahr el-Ghazal. 57 členů sboru jsou bývalí otroci. Většinu z nich, včetně ministranta, osvobodila CSI.

Jižnímu Súdánu hrozí hladomor

Celé komunity v Jižním Súdánu jsou ohroženy hladem, sdělil to místní církevní představitel, který dále řekl, že boje pokračují navzdory příměří.

Biskup Roko Taban Mousa řekl, že se obrovské množství lidí nachází ve stavu „naléhavé nouze“.

Zdůraznil potřebu rýže, kukuřice, fazolí, cukru, oleje, soli a čisté vody.

Biskup Taban, který je apoštolským administrátorem diecéze Malakal a v podstatě úřadující biskup, řekl, že v některých nejvíce postižených oblastech jeho diecéze má až 100 000 lidí zoufalou nouzi o potraviny.

Podle biskupa Tabana je po celé diecézi nejméně 30 000 domů v troskách.

V celém Jižním Súdánu v konfliktu mezi jihosúdánskými vládními silami a povstalci vedenými bývalým viceprezidentem Riekem

Macharem zemřely tisíce lidí.

OSN oznámila, že od propuknutí násilí 15. prosince 2013 uprchlo více než 860 000 lidí ze svých domovů.

Zdroj: Church in Need

Indie - Příběh obyvatel zapadlých vesnic v Katangu ve státě Manipur

Otec Paley ze saleziámské misie otce Jana Meda v Indii nám napsal o křesťanech z kmene Zeliangron.

Zeliangrong je skupina složená ze tří příbuzných kmenů žijících v okrese Tamenglong v západním Manipuru. Tyto tři skupiny jsou Rongmei (Kabuis), Liangmei a Zemei. Mnoho Kabui vesnic se nachází také v rovinách Manipuru, Assamu a několik osad v Nagalandu. Zemei a Liangmei jsou od ostatních odděleni řekou a horami, jejich dialekty se liší jeden od druhého. Křesťané kmene Zeliangron jsou vystavováni nevýslovnému utrpení a jejich každodenní život provází pro nás nepředstavitelné těžkosti.

Velkým problémem, se kterým se křesťané zeliangrongských kmenů v Manipuru potýkají je špatná zdravotní péče. Lidé v této oblasti často onemocní malárií, tuberkulózou, tyfem, žloutenkou, průjmem, vysokou horečkou atd. Dalším rizikem je podvýživa jak dětí, tak dospělých. Vysoká míra kojenecké úmrtnosti je důsledkem nejen nemocí, ale také nedostatečné péče a znalostí.

Většina jazyků a dialektů kmenů v Manipuru nejsou dostatečně vyvinuty. Vše je překládáno do domorodých dialektů v latině. Kvůli negratnosti se daří poverám. S negratností souvisí i nedostatečná hygiena a nemoci. Desetiletí společensko-politických nepokojů je dalším problémem. Vedení v sociálně – politických hnutích je často uskutečňováno na kmenových úrovních. To přináší konflikty a nedorozumění mezi sa-

motnými vedoucími křesťanů. Nemilosrdné postoje a zvyk vykonávat pomstu je společným rysem místních kmenů. Prohloubit v nich naši křesťanskou víru a pomoci jim praktikovat hodnoty evangelia, jako odpuštění a univerzální bratrství, je velmi náročný úkol jak pro misionáře, tak i pro místní církevní představitele.

Křesťané mezi zeliangrongskými kmeny nemají dostatek znalostí o křesťanské víře a o církvi. To je důvod, proč jsou snadno ovlivněni jinými domorodými náboženstvími, která jsou v rozporu s křesťanským učením. Nedostatek vyškolených katechetů ve vesnicích je dalším velkým problémem Manipuru. Také nedostatek financí znemožňuje podporu duchovního života zeliangrongských křesťanů.

Další překážkou pro naši evangelizaci a katechezi je horský terén téměř bez silnic. Misionáři tak nemohou pravidelně navštěvovat všechny vzdálené vesnice. Vzhledem k těmto problémům je pro Zeliangrogy téměř nemožné být ve spojení s ostatními křesťany. Tato sounáležitost je pro ně důležitá, protože jsou často kvůli své křesťanské víře pronásledováni.

Mnoho Zeliangrogů je závislých na alkoholu, opiu, apod. Cítíme odpovědnost naší církve za vytváření povědomí o těchto společenských zlech a spolu s občanskými organizacemi chceme zapojit co nejvíce lidí do pomoci.

Naše aktivity vidím především ve finanční podpoře dětí na studiích a jejich vzdělávání ve víře. Dále -překládání Bible do místních jazyků. Pořádání měsíce katechetů (vzdělávací programy ve farnostech). Dvakrát ročně v obcích pořádáme tábory bible, katechetické programy a duchovní útočiště pro

ženy, vedení mládeže, pravidelné programy pro přípravu k prvnímu svatému přijímání a biřmování, vytváření skupiny laiků ke každodennímu sloužení bohoslužby slova v obcích, budování kostelů a poskytování zdravotní péče v odlehlých oblastech.

Váš Jose Paley SDB

Čína – Arogance moci je živena mlčením většiny

Výběr z rozhovoru Zenitu s kardinálem Zen Ze-Kiunem o současnou situaci katolíků v zemi.

Eminence, již roky usilujete o náboženskou svobodu a lidská práva ve své zemi. Jaké plody už Vaše úsilí přineslo?

Kardinál Zen: Přes otevření země světovému trhu nepozorujeme v zemi žádné změny v politice ani náboženství. Panuje totální dohled nad církví, pohrdání církví a systematické ponižování našich biskupů. Někteří z nich jsou už po desetiletí vězněni. My v Hongkongu ještě můžeme svůj názor šířit svobodně - musíme pozvednout svůj hlas a mluvit hlasitě, za což jsme vděční! Arogance mocných se totiž živí mlčením většiny. Tak je naší povinností nadále protestovat a především se zasazovat o náboženskou svobodu.

Co ještě, kromě útlaku věřících, prožívá Hongkong a celá Čína?

Kardinál Zen: Nezákonnosti, diskriminaci, kolektivní egoismus proti určitým skupinám lidí nebo proti různým menšinám. To se již stalo negativní kulturou, která nemá s tisíciletou tradicí Hongkongu nic společného.

12 milionů katolíků žijících v Číně to tedy určitě nemá lehké...

Kardinál Zen: Prožíváme dlouhodobé dilema. Když se vláda podvolí, můžeme se určité svobody nadít. Právě teď je vláda nakloněna evangelizaci. Já se ale domnívám, že nejde o žádnou svobodu, ale o porobu, neboť existenci církve si musíme vykoupit. Papež dal k tomuto tématu jasná doporučení. Nabádá věřící, aby se vzdali krátkodobých úspěchů a raději přijali porážku, než aby byli církvi nevěrní.

Zmíní jste nového papeže. Jakou váhu mají jeho slova v Číně?

Kardinál Zen: Nevím vůbec, zda lidé v Číně mají možnost, se o něm informovat. Mohu jen říci, že my v Hongkongu jsme z nového papeže šťastní, i když se doposud k situaci v Číně moc nevyjadřoval – což já ale považuji za moudré.

Věříte, že by se mohla uskutečnit papežova cesta do Číny?

Kardinál Zen: Nový papež vkládá mnoho úsilí do dialogu s ČLR. Přesto není v současnosti jasné, kdo jsou vlastně strany dialogu, které by mohly dialog vést. Ze strany vládnoucí strany nejsou doposud zřetelné žádné známky vzbuzující naději. Hodlají sice stranu modernizovat, přitom ale chtějí zůstat u vesla. Přesto důvěřuji dobré vůli nového prezidenta Xi Tin Phinga, protože jeho otec Xi Zhogxun byl osvěcený muž. Můžeme jen doufat, že prezident rozpozná, že je třeba změnit politický kurz.

Je dnes papežova cesta do Číny vyloučena?

Kardinál Zen: Pro takovou cestu musí dozrát podmínky. Mnoho kardinálů už navštívilo Čínu

– a čeho dosáhli? Téměř ničeho. Mohli se nechat vyfotografovat s našimi nelegálními biskupy (*těmi, co jsou utiskováni*). Po návratu domů Čínu chválili, přestože nevěděli na-prosto nic o reálném životě v zemi.

Papež František je podle čínských médií třetí nejvýznamnější osobnost roku

Čína. I Čína si uvědomuje význam papeže Františka. Jeho jméno se objevilo na seznamu deseti nejvýznamnějších osobností uplynulého roku, který sestavuje Čínské tiskové fórum. Jeho členy jsou nejvýznamnější představitelé médií a novinářských sdružení kontinentální Číny. Papež se objevil hned na třetí pozici a je vůbec prvním představitelem náboženského světa, který se na tomto seznamu vyskytnul.

Čína – Gao Zhisheng – svědomí Číny

Obhajoval oběti čínského justičního systému a nyní se sám dostal do soukolí policejního aparátu. Již od roku 2006 je tento obhájce lidských práv, právník Gao Zhisheng vězněn za těch nejtvrdších podmínek.

Jeho životní osudy jsou neuvěřitelné a zároveň strastiplné. Narodil se v důlní oblasti ve vnitrozemí Číny v provincii Shaanxi. Vyrostl v bídných podmínkách. Od mládí se o sebe staral. Pracoval kolem těžby uhlí a jako pouliční prodáváč. Na školy nebyly peníze ani čas. Gao měl ale nadání a učil se sám. I když neměl vysokou školu, složil v roce 1994 právnické zkoušky a začal obhajovat lidi s malými šancemi na spravedlnost: oběti vyvlastňování, korupce a kruté politiky jednoho dítěte.

Čínské ministerstvo spravedlnosti uznalo jeho práci a zvolilo ho v roce 2001 mezi deset oceněných obhájců. Začalo se mu také říkat „svědomí Číny“. Získal mezinárodní ocenění a byl navrhován na Nobelovu cenu míru.

Den, na který jsem v životě pyšný

Gao byl členem ilegální domácí církve a přívržencem Falun-Gong (dálně východní náboženské hnutí, které bylo v roce 1999 čínskou vládou zakázáno). Začal příslušníky Falun-Gong obhajovat a zastávat se jejich práv. V roce 2005 nakonec vystoupil z komunistické strany. „To byl den, na který jsem pyšný“, prohlásil v jednom rozhovoru.

Oběť státního násilí

Od té doby byl Gao čínskými úřady krutě pronásledován. Byla mu odebrána právnická licence a byl odsouzen do domácího vězení. V prosinci 2006 byl pro „podněcování k státnímu převratu“ odsouzen ke třem letům vězení s pětiletou zkušební dobou. Během těchto pěti let byl Gao pravidelně zadržován, mučen. Trpěla také jeho rodina, která často po měsíce nevěděla vůbec kde je a zda ještě žije.

V únoru 2009 zmizel Gao beze stopy ze své domovské vesnice v provincii Shaanxi. Teprve v dubnu 2010 dostala o něm rodina informace, když ve svém vystoupení zinscenovaném policií mluvil o lidských právech. Potom opět zmizel. Mezitím se jeho ženě s oběma dětmi podařilo dostat do USA.

Když mu v roce 2011 měl konečně skončit podmíněný trest, byl obviněn z jeho nedodržování, a proto musel nastoupit svůj tříletý trest. Uvězněn byl až v daleké ujurské provincii na západě Číny.

Prosíme, žádejte jeho propuštění zasláním přiloženého protestního lístku!

Your Excellency,
President Xi Jinping
Velvyslanectví ČLR
Pelléova 18
160 00 Praha 6 – Bubeneč

Kazachstán – Sovětské metody proti nepohodlnému pastrovi

Bachyčan Kaškumbajev, pastor Církve Milosti v hlavním městě Astaně, musí čelit dvěma obviněním, která mu mohou vyvést roky vězení.

Již deset let jsou křesťanská společenství v Kazachstánu sledována, šikanována a jsou pod stálým tlakem úřadů. Obzvláště tvrdě je pronásledována presbyteriánská církev. Podobně jako ostatní křesťanské církve, zaznamenala po pádu Sovětského svazu velký nárůst členů. To je solí v očích úřadům. Křesťané jsou napadáni v médiích a obviňováni z řady zločinů – praní špinavých peněz, špionáže, nezákonného obchodování s cizí měnou, rozšiřování extrémistické literatury a používání halucinogenních látek ve víně při večeři Páně.

Obvinění – pastor zavinil schizofrenii své věřící

Bachyčan Kaškumbajev byl obviněn z těžkého ublížení na zdraví a ve svých 67 letech 17. 5. 2013 uvězněn. Byl obviněn, že přidával halucinogeny do mešního vína, ačkoliv společenství používalo jako nápoj obyčejný čaj. Jeho uvěznění souvisí s případem Lyazat Almenové, který se začal odvíjet už v roce 2011. Lyazat Almenová se několikrát přes nesouhlas rodiny zúčastnila bohoslužeb Církve Milosti v Astaně. Její matka si stěžovala úřadům, že se pod vlivem kázání pastora Kaškumbajeva u dcery vyvinula paranoidní schizofrenie a podařilo se jí umístit dceru na psychiatrickou léčebnu, kde musela Lyazat proti své vůli strávit několik měsíců. V říjnu 2012 bylo zahájeno stíhání pastora. Byla prohledána budova Církve Milosti a zabavena náboženská literatura. Almenová několikrát zdůraznila, že je zdravá a že pastor Kaškumbajev nemohl mít žádný vliv na její zdraví. Také další členové komunity potvrdili, že Kaškumbajev na ni nevyvíjel žádný psychologický nátlak.

Your Excellency,

We are dismayed to hear that the human rights advocate Gao Zhisheng from Shaanxi Province remains in jail, among other things for having defended house-church members in court.

Being China's new head of state, we ask you, as a matter of urgency, to see to it that Gao Zhisheng is immediately and unconditionally released, in view of the fact that China is party to the International Covenant for Civil and Political Rights, article 18 of which guarantees religious liberty.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Rozhořčilo nás opakované věznění obhájce lidských práv Gao Zhisheng, kromě jiného proto, že obhájoval u soudu členy domácích církví. Jako novou hlavu státu Vás žádáme o jeho bezpodmínečné a okamžité propuštění. I Vaše země je signatářem listiny lidských práv zahrnujících i právo na občanskou svobodu.

Přesto byl v květnu 2013 Kaškumbajev zatčen. Celé měsíce byl ve vazbě. Dva měsíce byl držen proti své vůli v psychiatrické léčebně. Tyto metody připomínají sovětskou éru, kdy byla běžně psychiatrie zneužívána k odstraňování nepohodlných disidentů. Následovalo domácí vězení a zákaz činnosti.

Nové obvinění – extrémismus

Pastor Kaškumbajev byl v říjnu 2013 znovu zatčen a obviněn z extrémismu a šíření extrémistické propagandy. Za tato „provinění“ mu hrozí až 7 let vězení. Nyní je ve vazbě v Astaně.

Zašlete, prosím, protestní lístek požadující propuštění pastora Kaškumbajeva!

Střední východ – pronásledování křesťanů roste

Zatímco na západě je potlačování náboženské svobody projevem hluboké krize identity, na Středním východě dosáhlo pronásledování křesťanů nevídaných rozměrů. Arcibiskup Francis A. Chullikatt, apoštolský nuncius při OSN, o tom mluvil 11. února při veřejné debatě na washingtonském Kapito-

lu, které se účastnilo několik výborů americké Sněmovny reprezentantů (Výbor pro zahraniční záležitosti, Podvýbor pro Afriku, pro globální zdraví, pro globální lidská práva).

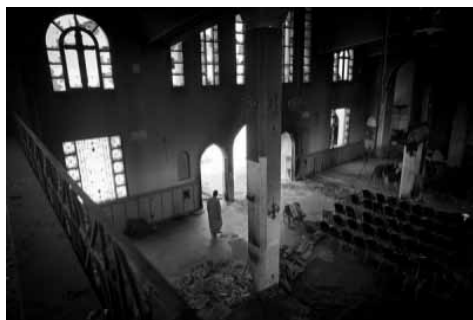
Náboženská svoboda je prvním a základním lidským právem, z něhož se odvíjejí všechna další, shrnul vatikánský reprezen-

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

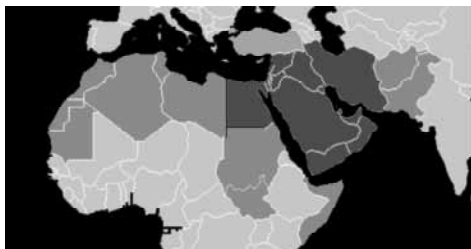
13 Kč

Vážený pan
President Nursultan Nazarbayev
Velvyslanectví Republiky Kazachstán
Pod hradbami 662/9
162 00 Praha 6 - Střešovice

tant katolické stanovisko. Tato svoboda je „posvátným a nezczitelným právem“, a tedy její zachovávání stojí v jádru zodpovědnosti Spojených národů, připomíná **arcibiskup Chullikatt**. Svůj projev pak rozdělil do dvou částí: první věnované situaci křesťanů na Středním východě a druhé zaměřené na úlohu OSN v ochraně náboženské svobody: „*Na Středním východě zuří nehorázné a obecně rozšířené pronásledování křesťanů. Nevyhýbá se žádnému křesťanovi, ať už je nebo není Arab. Malá leč významná komunita arabských křesťanů se stává cílem trvalého trýznění výlučně kvůli svému náboženství.*“

Arcibiskup Chullikat připomíná „už téměř zavedenou tradici“ útoků na katolická místa bohoslužeb o vánoční vigílii. Je stále zřejmější – dodává – že jednotlivé vlády nezahrají garanci náboženské svobody mezi základní lidská práva. Útoky na věřící mají často dokonce formu otevřeného pronásledování ze strany státních autorit. Podle statistik každý rok přichází o život kvůli své víře více než 100 tisíc křesťanů. K tomu pak přistupují jiné formy útlaču a nátlaku, které se objevují i v tradičně křesťanských západních zemích, kde dochází k marginalizaci křesťanství ve

Your Excellency,

We are dismayed to hear that Bakhytzhan Kashkumbayev, Pastor of the Grace Church in Astana, has been rearrested on October 8, 2013, and is now facing criminal charges of "extremism". Pastor Kashkumbayev has been detained since May 17, 2013, for allegedly harming the health of a church member, who has repeatedly stated that these allegations are false. The new charges of "extremism" are also unfounded, as Pastor Kashkumbayev and his church merely exercised their right to religious liberty.

Pastor Kashkumbayev and the Grace Church have been subject to repeated police harassment and slanderous media campaigns. We ask you as a matter of urgency to ensure that Pastor Kashkumbayev gets a fair and unbiased trial, respecting his rights as a citizen, especially his right to religious liberty, as specified in the International Covenant for Civil and Political Rights, to which your country is party.

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmе znepokojeni z nového uvěznění duchovního Bachyčana Kaškumbajeva v říjnu 2013 a jeho nařčení z kriminálního činu extrémizmu. Je zadržovaný od května 2013 pro falešná obvinění z poškozování zdraví svých farníků. Podobně falešné je i nařčení mírumilovného duchovního z extrémizmu.

veřejném životě, vytěšňování jeho historického a sociálního významu, ba dokonce k omezování křesťanů v sociální a charitativní službě. To vše se děje v zemích, kde je svoboda a lidská práva „papírově“ chráněna – podotýká vatikánský nuncius a dodává, že každá vláda by měla zaručit náboženskou svobodu pro každého nejen v zákoníku, ale také v praxi. S náboženskou svobodou pak úzce souvisí respekt k výhradě svědomí“.

„Výhrada svědomí je založena na náboženských, etických a morálních důvodech a na univerzálních požadavcích lidské důstojnosti. Jako taková je pilířem každé vskutku demokratické společnosti a právě z toho důvodu ji občanský zákoník musí vždy a všude uznávat a chránit. Tyto kroky totiž zajišťují nejen lidskou důstojnost, ale také důstojnost demokratických institucí.“

Pokud jde o roli Spojených národů, vatikánský reprezentant připomněl, že náboženskou svobodu garantují základní nástroje mezinárodního práva a další dokumenty, včetně Všeobecné deklarace lidských práv

(čl. 18 (1948)). Přesto úsilí a úmysly mnoha lidí dobré vůle, s nimiž se lze setkat na mezinárodní platformě, nenacházejí odpovídající odezvu. Arcibiskup Chullikat proto vybízí, aby zejména členské státy OSN, zvláště ty, které mají vůdčí roli, jako Spojené státy, podnikly rozhodné kroky k pevnějšímu zajištění náboženské svobody po celém světě.

Na závěr svého vystoupení na washingtonském Kapitolu, arcibiskup Chullikat poděkoval dolní komoře amerického parlamentu za pozvání a dodal: „Věříme, že vaše země do stojí své vlastní Ústavě a ukáže svou váhu na každém fóru, které se zasazuje za to, aby se skoncovalo s narušováním tohoto nezákladnějšího z lidských práv.“

Johana Bronková

<http://www.radiovaticana.cz>

**„ Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

Blízký východ – tíživá situace křesťanů

Tíživá situace křesťanů na Blízkém východě by měla znepokojovat nás všechny.

Jessi Boulus byla šťastná dívka a jediné dítě svých rodičů. Toto desetileté děvče se před několika týdny

vracelo domů z biblické hodiny, když k němu přistoupil jakýsi muž a zabil je jediným výstřelem do hrudníku.

Jessiina matka Phoebe nemá pochyb o tom, že Jessi byla zabita za svůj „zločin“ křesťanské víry. „Byla mou nejlepší přítelkyní. Byla pro mě vším. Z Jessi se právě stávala žena,“ řekla.

„Každá žena sní o tom, že se stane matkou. A já jsem měla to štěstí, že jsem byla 10 let maminkou. Bude mi chybět to, jak mi Jessi říkala mami... Víím, že to už nikdy neuslyším.“

Příběh Jessi je již téměř zapomenutým drobným dodatkem k tomu, co se dá popsat pouze jako válka, jež uvěznila blízkovýchodní křesťany kdesi mezi exodem a holocaustem.

Při děsivých vojenských operacích, které často zůstávají Západem nepovšimnuty, se někteří muslimští fanatici vrhají na starobylé křesťanské komunity s krvelačností, která je nyní v arabských zemích až příliš běžná.

Fundamentalisté v tomto regionu jsou většinou vtahováni do dlouholetých místních sporů: šíité proti sunnitům. Tento spor trvá již 1381 let a jde v něm o to, kdo je následovníkem Mohameda. Jedná se o velké schisma v rámci islámu. Jednání mezi válčícími stra-

nami netroskotají. Žádná totiž neprobíhají.

Většinu všech muslimů na světě tvoří sunnité. Velké tektonické desky tohoto neklidného náboženství na sebe silně narážejí kolem Íránu a Iráku, kde žijí povětšinou šíité.

Ale mnoho šíitských a sunnitských muslimů sdílí nenávisť vůči křesťanům. Příliš často se domnívají, že pronásledování, či dokonce zabíjení křesťanů je oprávněné. Tolerance nepatřila vždy k silným stránkám islámu.

Blízkovýchodní křesťané, kteří se odvažují praktikovat své náboženství, jsou často ostrakizováni, týráni, zabíjeni a jejich ženy znásilňovány rozlícenými muslimskými extremisty, kteří se staví na odpor plíživému pronikání moderního světa do jejich země. Moderní svět pro ně znamená Západ. Západ pro ně symbolizuje křesťan.

Křesťanské hodnoty, které podporují rovnost, vzdělání, sociální péči a oddělení církve a státu poskytl Západu obrovskou výhodu oproti společnostem, které si možná nepřejí, aby jejich ženy byly vzdělané nebo řídily automobily, které jsou netolerantní vůči menšinám a které by nejraději trávily plynem děti rodičů, jejichž názory se liší od těch, které zastávají jejich genocidní vůdcové.

Někteří rozlícení muslimové, kteří závidí způsob života, jaký nikdy nebudou moci vést, útočí na křesťany. A ti, pokud přežijí, prchají v obrovských počtech.

V posledních týdnech došlo v Egyptě k opakovaným vražedným útokům na Kopty, kteří tam kdysi tvořili křesťanskou většinu, a v Pákistánu bylo zabito 85 křesťanů muslimskými sebevraždnými atentátníky v starobylém kostele Všech svatých v Pěšávaru. Tak kde je ohlušující mezinárodní protest a pobouření kvůli těmto fanatickým vraždícím spouštěným křesťany?

Papež František hovoří o „vysoké ceně“, kterou platí blízkovýchodní křesťané, a uvedl, že nepřestane na tuto skutečnost poukazovat, dokud je ohrožena něčí důstojnost nebo jsou lidé „zbavováni základních prostředků

pro přežití, okrádání o svou budoucnost nebo nucení žít jako uprchlíci“. „Nesmíme se smířit s představou Blízkého východu bez křesťanů,“ prohlásil.

Podpory se mu dostalo z nečekané strany: od Sajídy Warsí, muslimky pákistánského původu žijící v hrabství Yorkshire.

Paní Warsí o sobě říká, že je pracující matka, ale je mnohem víc než to, možná jedna z nejobdivnějších žen na světě.

Je významnou členkou Konzervativní strany, britským premiérem Davidem Cameronem byla jmenována do Sněmovny lordů a působí jako ministryně pro víru a společnost.

Pronásledování křesťanů ze strany příslušníků svého náboženství nazvala „globální krizí“.

„Být dnes křesťanem v některých částech světa znamená vystavovat svůj život nebezpečí,“ říká. „Počet křesťanů se snižuje a toto náboženství je vyháněno z některých jeho historických center.“

Důkazy potvrzují, že má pravdu. V roce 1990 bylo v Iráku 1,2 milionu křesťanů, ale zůstalo pouze 200 000 a extremisté nadále v zemi provádějí náboženské „čistky“.

Bylo oznámeno, že třetina syrských křesťanů uprchla poté, co se stali terčem povstalců, kteří je masakrují a ničí jejich kostely.

Baronka Warsí plánuje na příští měsíc mezinárodní konferenci, na které by měl být vypracován plán na záchranu blízkovýchodních křesťanů.

Možná pozve i zástupce urážlivé indonéské vlády. Náš nejbližší soused musel být minulý týden tak trochu hýčkán poté, co kvůli únikům informací o australské špionáži zjevně ztrácí tvář.

Ztrácí tvář? A co všechny ty ztracené životy křesťanů v Indonésii, nejlidnatější muslimské zemi?

OSN odhaduje, že během okupace Východního Timoru bylo až 202 600 místních obyvatel zabito nebo zemřelo hladu – 97 procent z nich byli katolíci – a že Indonésané jsou zodpovědní za 70 procent násilných úmrtí.

Indonéští křesťané jsou ve své vlasti také ohrožováni. V Sulawesi byly před několika lety zavražděny tři křesťanské školačky. Hlavy těchto dívek byly vloženy do igelitových pytlů s nápisem „Hledá se: 100 a více hlav křesťanů, dospívajících nebo dospělých, mužů či žen“.

Reakce křesťanů? Žádné falešné rozhořčení. Žádné nepokoje. Žádné žhářství. Žádné vraždy. Jen nezměrný smutek, že se něco takového mohlo stát před naším prahem.

Zdroj: Herald Sun - Austrálie

Nigérie: Krizová situace uprchlíků z Gwoza

Terénní pracovník Hlasu mučedníků nedávno navštívil křesťanské uprchlíky z nigerijské oblasti Gwoza, kteří již mnoho let čelí nepřátelství muslimských sousedů a místních vzbouřenců. Ke dnešnímu dni bylo zcela vysídleno 46 křesťanských osad v regionu – celkem přišlo o domov 618 rodin. Příslušníci islámské radikální skupiny Boko Haram vypálili a zničili 55 kostelů a modliteben a 541 obytných domů patřících křesťanům v Gwoza. Gwoza se nachází v jižní části spolkového státu Borno, nedaleko hranice s Kamerunem.

V muslimy ovládané společnosti neměli křesťané snadný život nikdy. Ještě před nástupem Boko Haram nesměli křesťané v Gwoza zastávat žádné politické funkce, přestože tvoří téměř 70 procent místních obyvatel. Žháři vypalovali misijní školy. Křesťané si nemohli stavět nové kostely a modlitebny, několik stávajících církevních budov bylo přestavěno na mešity.

18. února 2005 se život místních obyvatel změnil z obtížného na zoufalý. Boko Haram, povstalecká skupina usilující o vyhnání

všech nemuslimů a zavedení islamistického režimu podporovaného právním řádem šarí'a, začala v Borno vraždit křesťany. Vláda spolkového státu navzdory prohlášením o podpoře křesťanů nezúčastněně přehlížela incidenty, při kterých povstalci křesťany zabíjeli ve velkém. Další věřící prchali ze svých domovů, aby si zachránili holý život. Státní orgány do situace prakticky nezasahovaly a příslušníci Boko Haram pokračovali v útocích.

V období od května do září 2013 radikálové připravili o domov 14 000 křesťanů ze 46 osad a zničili 180 obytných domů, další domy obsadili. Příslušníci Boko Haram často zastřelili nebo rozsekali mačetami muže před zraky vyděšené rodiny. 68 vdov s dětmi zůstalo odkázáno samo na sebe.

nigerijská vdova

V osadě Uvagha povstalci vypálili kostel a unesli trojici dívek, které tři týdny zadržovali, donutili je konvertovat k islámu a sexuálně je zneužívali, než se jim podařilo uprchnout.

7. října 2013 členové Boko Haram za bílého dne podnikli razii v osadě Sabon Gari, při které zavraždili 16 křesťanů na místním tržišti – bez varování začali střílet na prodávče i jejich zákazníky. Teroristé také zapálili pět aut s potravinami, vozidla i náklad oheň zcela zničil.

Křesťané z osady Gava West mají za sebou již 11 samostatných útoků. Útočníci vypalovali kostely, zapálili 200 obytných domů a připravili místní obyvatele o bezpočet domácích zvířat. Majetek křesťanů z této i okolních osad si radikálové přivlastnili. V osadě Barawa povstalci zavraždili osm lidí, později se vrátili a v domech kdysi patřících křesťanům se usadili.

Křesťané, kteří v roce 2013 přišli o domov, uprchli do táborů ve spolkových státech Borno, Adamawa a Taraba. Více než 5000 uprchlíků překročilo hranice a nachází se v uprchlických táborech v Kamerunu. Podle informací pracovníka Hlasu mučedníků žije ve spolkovém státě Borno přibližně 1355 křesťanských uprchlíků, v Adamawa 4715 a v Taraba 413.

Místní křesťané nás informovali, že jim stát neposkytl žádnou kompenzaci ani humanitární pomoc. Školy, nemocnice a ošetrovny v oblasti byly vypáleny nebo obsazeny příslušníky Boko Haram. Děti umírají na podvýživu a související choroby. Kvůli stresu spojenému ze stěhování trpí nemocemi také dospělí, rozšířené jsou žaludeční vředy, vysoký krevní tlak a další doprovodné projevy stresových situací.

Kromě dalších forem pomoci pronásledovaným křesťanům v celé Nigérii pracovníci Hlasu mučedníků převezli trojici unesených dívek do našeho centra „Štěpán“ (Stephen Centre), které slouží jako ubytovna a internátní škola pro oběti pronásledování v Nigérii. Podle posledních zpráv se dívky zotavují a komunikují s ostatními dětmi v centru. Pracovníci také v uprchlických táborech rozdávají křesťanské materiály včetně přehrávačů s křesťanskými kázáními a audio verzemi Bible. Pracovníci Hlasu mučedníků se modlí, aby tyto dary přinesly místním věřícím povzbuzení uprostřed traumatizující situace.

Zdroj: Hlasu mučedníků

Nigérie: Při útoku na křesťanskou osadu zahynulo více než 30 lidí

Při nedávném incidentu přišlo o život více než 30 nigerijských křesťanů. Stovky fultských muslimských pastevců vyzbrojených střelnými zbraněmi a mačetami 6. ledna vtrhly do osady Šonong v oblasti Riyom ve spolkovém státě Plateau. Podle místních křesťanů se v osadě

nacházeli vojáci, kteří měli křesťany chránit, při útoku se však přidali k pastevcům.

„Vojáci mě postřelili, když jsem se běžel ukrýt. Všichni jsme byli uvězněni ve vesnici a neměli jsme žádnou možnost útoku. Běželi jsme ke kostelu a část vojáků nás pronásledovala. Stále stříleli, stejně jako pastevci. Všude vládl chaos a zmatek,“ popsal situaci jeden z mužů, který útok přežil.

Útočníci zapálili desítky domů, v mnoha případech také vesničanům ukradli nebo vybili dobytek. Přibližně 15 křesťanů utrpělo vážná zranění a podle poslední zprávy je o ně pečováno v křesťanské nemocnici. Mezi oběťmi se nacházelo mnoho žen a dětí. Modleme se za oběti pronásledování i za jejich pronásledovatele.

Bata Badugu (75) s vnučkou Lydii. Obě utrpěly zranění při útoku na osadu Šonong

Zdroj: www.persecution.net

Indie - Karnataka vede v pronásledování křesťanů

Zástupce CSF (Katolické sekulární forum) předává zprávu o pronásledování křesťanů kardinálovi Oswaldovi Gracias, předsedovi indické biskupské konference

Z obsahu zprávy:

- kolem 4000 křesťanů bylo obětí protikřesťanského násilí
- Více než 1000 žen a 500 dětí bylo mezi

oběťmi

- přes 400 kněží a představitelů společenství bylo napadeno
- bylo provedeno asi 100 útoků na kostely a modlitebny
- minimálně 7 křesťanů včetně mladistvých bylo zabit

V násilnostech i počtu obětí vede jednoznačně spolkový stát Karnataka.

Následuje přehled zabitých:

1. Rajasthan: Anugarg (Anmol) – sedmiletý hoch zabit
2. Tripura: Křesťan sťat protože nechtěl konvertovat k hinduismu
3. Uttar Pradesh: Křesťan zabit pro svou víru
4. Odisha: Mladý křesťan ubit na policejní strážnici
5. Odisha: Dr. Jaishankar z misie Blessing Youth Mission zabit
6. Madhya Pradesh: Křesťanka znásilněna a zabita
7. Andhra Pradesh: Studentka zdravotní školy nalezena zavražděná v kostele

Druhy pronásledování:

Většina pronásledování není z různých důvodů zveřejněna. Často policie odmítá zaznamenat násilí, poněvadž by to na ni vrhlo

špatné světlo. Pro média to nejsou „zajímavé zprávy“ a také místní vlivné organizace nemají o medializaci zájem. Pronásledování je často zlehčováno a zdůvodňováno jinými, než náboženskými důvody – duševní chorobou, opilostí, majetkovými příčinami, nepřátelstvím apod.

Ve zprávě jsou dále vyjmenovány institucionální zdroje pronásledování. Zahrnují opatření vlády a vrcholných úřadů od roku 1950. Hlavní součástí zprávy je potom dokumentace velké řady jednotlivých konkrétních příkladů pronásledování.

Zdroj: ICAN 24/1

Egypt: Mediálně známý konvertita uvězněn kvůli údajnému „podněcování konfliktů“

Egyptský křesťan Mohammed Hegazy, známý bojovník za náboženskou svobodu, byl zadržen na základě nařčení z údajného podněcování „sektářských konfliktů“. Zdroje obeznámené s místní situací se obávají, že by jednatřicetiletý křesťan mohl být ve vězení týrán.

Mohammed (v současné době známý pod svým křesťanským jménem Bishoy Armia Boulous) byl zadržen 4. prosince v ranních hodinách v kavárně ve městě Minya v Horním Egyptě. Příslušníci bezpečnostních složek tvrdí, že pracoval pro křesťanskou satelitní stanici a přispíval k utváření „falešného obrazu“, podle kterého v Minya docházelo k protikřesťanským násilnostem.

Lidé obeznámení s případem tvrdí, že Mohammedovo zatčení nemělo žádnou souvislost s jeho prací reportéra, ale spíše se jedná o pokračující mstu za jeho konverzi ke křesťanství. Od přijetí křesťanské víry v roce 1998 byl mnohokrát zatčen, v jednom případě byl dokonce ve vazbě tři dny fyzicky mučen.

V srpnu 2007 se Mohammed stal prvním Egyptanem, který se rozhodl soudit o změnu údaje o náboženské příslušnosti na své identifikační kartě. Soud nakonec rozhodl v jeho neprospěch na základě zdůvodnění, že islámský právní řád šaría konverze od islámu zakazuje. V dubnu 2010 odvolací soud odložil proces na neurčito.

V důsledku konverze od islámu a zmíněných snah o změnu identifikační karty bylo Mohammedovi několikrát vyhrožováno zabitím, pročež se s manželkou a dvěma dětmi musel začít skrývat. Podle dostupných zpráv

rodina v současné době žije v blíže neurčené evropské zemi.

Představitel katolické církve v Egyptě vyzývá křesťany, aby zůstali v zemi.

Egyptští křesťané by měli zůstat ve své zemi a pomáhat ji rozvíjet, místo aby volili „snadnou cestu“ emigrace do zahraničí, řekl vysoce postavený člen tamější katolické církve. Otec Rafic Greiche, vedoucí tiskového odboru katolické církve v Egyptě, vyjádřil 20. listopadu pro agenturu Catholic News Service své znepokojení, že od roku 2011, kdy lidová revoluce ukončila téměř třicetiletou sekulární vládu bývalého autokratického prezidenta Husního Mubaraka, stovky tisíc křesťanů odcházejí do zahraničí.

Odcházejí „ti nejvzdělanější“, řekl otec Greiche v rozhovoru. „Potřebujeme je, aby investovali nejen svoje peníze, ale také svou energii, a jako křesťané mají povinnost být misionáři ve své vlastní zemi.“

Po pádu Mubaraka měl Egypt vojenskou vládu, zažil vzestup demokraticky zvoleného islamistického prezidenta Mohameda Mursiho a v červenci jeho svržení poté, co miliony Egyptanů protestovaly proti jeho způsobu vlády. Nyní je u moci prozatímní vláda dosazená armádou.

Podle slov otce Greicheho zahraniční velvyslanectví v Egyptě uvádějí, že ze země zatím odešlo asi 300 000 křesťanů, ale přesný počet je těžké určit, protože mnozí z těch, kteří odcházejí, mají ještě druhý pas a neinformují církev o tom, že emigrují.

„Někdy existují legitimní důvody, ale většina lidí odchází hned po prvních problémech. Vezmou svůj americký pas a odejdou,“ řekl otec Greiche.

Po pádu Mubarak v roce 2011 násilí v Egyptě, převážně muslimské zemi s více než 80 miliony obyvatel, prudce vzrostlo. Po svržení Mursího v červenci opět vzrostla vlna násilí, většinou bylo namířeno proti egyptským vládním zařízením a proti křesťanské komunitě v zemi, která představuje asi 10 procent populace.

Vládní úředníci a křesťanští představitelé v zemi včetně otce Greicheho obviňují ze stupňování násilí dnes již zakázané Muslimského bratrstvo a Mursího islamistické stoupence.

Reprezentanti Bratrstva, z nichž mnozí

jsou nyní ve vězení, popírají, že by byli za násilí zodpovědní.

Otec Greiche řekl, že útoky na křesťany se od srpna, kdy bylo vypáleno, vyplněno a zdevastováno více než 70 kostelů po celé zemi, postupně snižují. Ale postěžoval si na to, co nazval „novou vlnou násilí“ namířenou proti bezpečnostnímu aparátu země, například na vraždu vysokého úředníka ministerstva vnitra 17. listopadu v Káhiře a na sebevražedný bombový útok o tři dny později na Sinajském poloostrově, při kterém bylo zabito 10 vojáků.

*Zdroj: Morningstar News,
Release International*

K modlitbě a zamyšlení

Srí Lanka: Křesťané terčem několika útoků

Naši křesťanští bratři a sestry na Srí Lance se v uplynulých týdnech stali terčem několika útoků.

21. prosince přibližně o půlnoci někdo vhodil dvě zápalné lahve do pastorova bytu v Ahangama v distriktu Galle. Pastor ani nikdo z jeho rodiny naštěstí nebyl zraněn.

Na Štědrý večer útočníci napadli tři společenství na jihu země. Pastora společenství v Angunukolapalassa v distriktu Hambanthota obklíčilo více než 300 vesničanů a buddhistických mnichů s požadavkem, aby zrušil veškeré naplánované vánoční bohoslužby. Ten samý večer neznámí útočníci házeli petardy na církevní pozemek a sousední pastorovu rezidenci v Hikkaduwa, distrikt Galle. Terčem útoků se stala ještě jedna modlitebna ve stejné osadě: výtržníci házeli na budovu kameny a rozbili několik oken.

O několik dní později (27. prosince) se přibližně 200 demonstrantů dožadovalo ukončení výstavby modlitebny v Buttala v distriktu Monaragala. Přestože na místě zasáhli policisté a další složky, situace zůstává napjatá a podle posledních zpráv byla výstavba dočasně pozastavena.

12. ledna došlo k útoku na dvě modlitebny v Hikkaduwa (na stejném místě jako zmíněné dva ze tří útoků na Štědrý den).

Dav čítající přibližně 300 osob se vrhl na obě církevní budovy a začal na ně házet kameny. Útočníci spálili nebo jiným způsobem zničili také křesťanskou literaturu, hudební nástroje a další majetek. Mezi demonstranty se nacházelo několik buddhistických mnichů, kteří prohlašovali, že přítomnost křesťanů v oblasti je nelegální. Ve stejný den v Pítipana v distriktu Colombo neznámí útočníci v časných ranních hodinách zapálili dům, ve kterém se křesťané sešli k modlitbám. Na dveře modlitebny připevnili varovný vzkaz. Oheň se naštěstí podařilo uhasit dříve, než způsobil vážné škody.

zdroj: Hlas Mučedníků

Modlete se, aby Bůh chránil křesťanská společenství na Srí Lance

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.12.2013 do 31.1.2014

Absolon Petr, Ackermann Hana, Mgr. Adlt Miroslav, Bajajová Marie, Balnarová Hermína, Bayer Tomáš, Baštová Aloisie, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Beránková Marie, Bezdek Jan, Bečička Karel, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blecha Martin, Borková Hana, MUDr. Bortlík Ladislav, Boráková Zdenka, Bouška Jiří, Bradnová Božena, Brich Václav, P. Brtník Jiří, Brychtá Petr, Brázdová Vlasta, Brůna František, Ing. Brůna Václav, Ing. Bublan Jiří, Bukvička Jaroslav, Burget Radek, Busková Milada, Bušáková Olga, Běhanová Ludmila, Bílek Josef, Bílková Jaroslav a Jitka, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Členové živého růžence Chromeč, Čermák Zdeněk, Černuška Pavel, Mgr. Ing. Černý Jiří, Čubík Josef, Čápek František, Číhal Václav, Chalupník Roman, Charita sv. Anežky Otrokovice, Chrastina David, Chrudinovi, Chufeshchuk Mariya, Cingálková Zdenka, Daňková Eliška, Doležalová Ludmila, Doležel Radek, Dolistová Marie, Dolníčková Hedvika, Ing. Dolák Josef, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Duda Vlastislav, RNDr. Dusílek Pavel, Dvořáková Marie, Evanžinová Františka, Ing. Fajmon Vladimír, Farní Charita Plzeň, Farní společenství Horní Újezd, Felner František, Felnerová Mariana, Fialová Anna, Florianovi Vladimír a Marie, Fojtík Josef, Fojtů Zdeněk, Francová Helena, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Fújaková Růžena, Gajdoš Milan, PhDr. Gleisner Karel, Grecmanová Marie, Grimová Magda, Grym Václav, Halouzka Jiří, Hamerníková Marie, Hana a JUDr. František Borkovi, Hanzlíková Alžběta, Hanák Martin, Hasalová Jiřina, Herynková Miloslava, Hessová Marta, Hieková Anna, Hladík Petr, Hobzová Hedvika, Holasovi, Ing. Holub Vítězslav, Holubová Ludmila, Holá Jaroslava, Homolová Jana, Horák Martin, Horáková Martina, Hošková Ludmila, Hradská Vlasta a Josef, Hrušová Zdenka, Hurbiš Josef, Hučínová, Hána Vojtěch, Jambor Josef, Janková Marie, Janousek Martin, Jansa Miloš, Jansa Petr, Janů Věra, Jargusová Anďela, Jašková Božena, P. Jedlička Vladimír, Jelínek Severín, Jelínková Marie, Jeřábek Bedřich, Julišová Anežka, Jágrová Ludmila, Jilek Petr, Jónová Veronika, Kacálková Helena, Kadeřáková Hana, Ing. Kadlec Jiří, Kadlecová Eva, Kadlecová Marie, Kavanová Alena, Kavanová Blanka, Kašicová Jaroslava, Klabal Ivan, Klapetek František, Klímková Anna, Knotková Marie, Kochová Jana, Kolečkářová Anna, Mgr. Kolář Martin, Kolářová Hana, Konečná Marie, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kongregace sester Těšitelé Božského srdce Ježíšova Rajhrad, MUDr. Kopecká Ludmila, MUDr. Kopečná Eva, Kopečná Jiřina, RNDr. Kopečný Vít Maria, Kostera Jiří, Kostrubová Jana, Kotrnová Jaroslava, Paed. Dr. Kotyza Karel, Koutová Marie, Kovář Jan, Ing. Kovářik Vladimír, Kozák Jan, Košátková Olga, Krejčová Jana, Krejčí Ilja, Krpeš Václav, Krčková Anna, Kupková Pavla, Kurečková Milada, Kusý Vlastimil, Kučera Pavel, Kuřátková Lenka, Kytíl Václav, Ing. Kšicová Pavla, Kšírová Alice, MUDr. Krivská Dagmar, Larisch Vilém, Ing. Lavický Karel, Lazebníček Lukáš, Lodrovi, Lubovi Josefa a Antonín, Luxa Martin, Příbram, Machynková Marie, Macíčkovi David a Petra, Malíková Jitka, PhDr. Mančalová Jana, Dr. Marek Josef, Mareš Antonín, Dr. Martinková Ludmila, Matušů Anežka, Ing. Matušová Marie, Mazanec Miloslav, Mazurová Ludmila, Mikula Albert, Mikulášková Jaroslava, Miskášková Jana, Miškovská Eugenie, Mičánková Jaroslava, Mlejnecký Jiří, Mičáková Antonie, Motanová Marie, Muhlová Irena, Mužíková Eliška, Mičková Růžena, Müllerová Karla, Ing. Navrátil Jaroslav, Navrátil Milan, Nemravová Miloslava, Nešetřil Kamil,

Novozámská Vítězslava, Novák Čestmír, Nováková Anežka, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Nováková Vlasta, Němcová Zdenka, Ing. Němec Dobroslav, Mgr. Němečková Marcela, Ohryzek Pavel, Ondruš Jiří, Ondrušková Terézia, PRAXMEDPRO s.r.o., Pachtová Marie, Pavelka Radek, Pavlovská Anežka, Pavlovská Eva, Pavlíková Anna, Pavlíková Bohumila, Pavlíková Vlasta, Pavlíčková Jana, Petrovická Blanka, Petřinová Anna, Petřík Augustin Mario, Pilárčík Štefan, Piprek Radim, Plášková Karolína, Podestátová Jaroslava, Pokorná Marie, Pokorná Marie, Polcar Vladimír, Poláček Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkila Petr, Pospíšil Milan, Pospíšil Mojmír, Potušíková Sylva, Pouličková Marie, Pozděnová Anna, Pořízkovi Miroslav a Šárka, Prandner Rudolf, Prasková Elfrída, Prchlíková Jarmila, Procházková Eva, Przewczek František a Eliška, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Puldová Marie, Pálek Jaroslav, Páralová Marie, Radíková Marie, Rancík Jan, Ing. Rázek Adolf, Redemptoristé Frýdek Místek, Rydlo Jan, Řičánková Blanka, RKF Lipovec, RKF Březník, RKF Nový Přerov, RKF farnost Bohdalov, RKF Albrechtice, RKF Kutná Hora Sedlec, RKF Zašová, RKF a děkanství Tišnov, RKF Starý Jičín, RKF Vratislav nad Nisou, RKF Louhovice pod Blaníkem, RKF Náměšť nad Oslavou, Sabová Margita, Salvetová Markéta, Sarofinová Ludmila, Sbor ČCE Růžďka, Schindler Stanislav, Schmidt Vladimír, Schneider Stanislav, Schneider Václav, Schwarzwald Irena, Sekanina Alois, Severovi, MUDr. Skovajsa Petr, Slezáková Marie, Slunečkoví M.+M., Slušítková Ludmila, Slámová Eva, Smejkalová Ludmila, Smrčkoví Jan a Marie, Smutný Josef, Sovadinová Marie, Společenství Petra a Pavla Horní Újezd, Stanzel Vladimír, Stančíková Eva, Stejskal Ivan, Stoklásek Josef, Strnad Milan, Stránská Felicitas, Stěhulová Marie, Suchánek Aleš, Svoboda Rudolf, Svobodová Aloisie, Svobodová Antonie, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Synková Marie, Šandrejová Jana, P.Mgr. Sích Josef, Šilhavý Josef, Šimonová Květoslava, Šimíček Marek, Šindar Josef, Šmírová Eva, Šnajdar Martin, Šouláková Marie, Špačková Felicitas, Dr. Špelda Jaroslav, Štěpničková Marta, Švecar, Švehla Jan, Švejnhová Krista, Šťastný Jakub, Tauchmanová Anna, Tetuová Veronika, Tichá Jana, Ing. Tichý Borek, Tomanová Alena, MUDr. Tonar Zbyněk, Trblová Alena, Truncíková Ema, Tutokyová Hana, Tytl Vratislav, Mgr. Uhrová Marcela, Vachek Pavel, Vaculovičovi, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Valová Jana, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Vařeková Anastázie, Veverová Marta, P. Mgr. Vlček Josef, Vlčnovská Ludmila, Vodáková Eliška, Vojáčková Marie, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vopelková Ludmila, Votíková Božena, Vrbenský Jaroslav, Vrbenský Pavel, Ing. Vrágová Marta, Ing. Vyskočil František, Václavík Jan, Vágnerová Marie, Vávrová Jarmila, MUDr. Véghová Velgánová Mária, Vít Jan, Vítková Marie, JUDr. Zavadiš Emil, Zbranková Anna, Zdráhal Václav, Zechovská Monika, Zeman Dušan, Ing. Zeman Václav, Zlámalíková Irena, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Zámečník Karel, Ing. arch. Žalud Stanislav, Žanta Miloslav, Železná Marta, Ing. Žinger Daniel, Žlebek Jiří, Žolnerčíková Jindřiška, Žárská Marie

***Děkujeme také všem,
kteří nechťejí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.***

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

**Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11**

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

**ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300**

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.